

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

**NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 12 päivänä joulukuuta 1991,
vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta
(91/676/ETY)**

(EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan Parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1137/2008, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008	L 311	1	21.11.2008

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 12 päivänä joulukuuta 1991,

vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta

(91/676/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

jäsenvaltioiden joidenkin alueiden veden nitraattipitoisuus lisääntyy ja on jo korkea verrattuna standardeihin, joista on säädetty jäsenvaltioissa juomaveden valmistamiseen tarkoitetun pintaveden laatuvaatimuksista 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/440/ETY ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 79/869/ETY ⁽⁵⁾, sekä juomaveden laadusta 15 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa direktiivissä 80/778/ETY ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1985 liittymissopimuksella,

Euroopan yhteisöjen neljännessä toimintaohjelmassa ympäristöalan toimenpiteiksi ⁽⁷⁾ todetaan, että komissio aikoo tehdä ehdotuksen direktiiviksi karjan liettelannan levityksestä, vesistöön päästämisestä sekä lannoitteiden liikakäytöstä aiheutuvan veden pilaantumisen valvomisesta ja vähentämisestä,

komission vihreässä kirjassa ”Yhteisen maatalouspolitiikan näkymiä” käsitellyssä yhteisen maatalouspolitiikan uudistamisessa osoitetaan, että vaikka typpipitoisten lannoitteiden ja lantojen käyttäminen on yhteisön maatalouden kannalta välttämätöntä, lannoitteiden liikakäyttö muodostaa vaaran ympäristölle; on tarpeen toteuttaa yhteisiä toimenpiteitä intensiivisestä karjankasvatuksesta aiheutuvien ongelmien ratkaisemiseksi, ja maatalouspolitiikassa on otettava ympäristöpolitiikka paremmin huomioon,

Pohjanmeren ja muiden yhteisön vesien suojelusta 28 päivänä kesäkuuta 1988 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽⁸⁾ kehoitetaan komissiota tekemään ehdotuksia yhteisön toimenpiteiksi,

pääasialliset yhteisön vesiä pilaavat hajanaisista lähteistä tulevat aineet ovat maataloudesta peräisin olevia nitraatteja,

ihmisten terveyden ja elävien luonnonvarojen ja vesiekosysteemien suojelemiseksi ja veden muun oikeutetun käytön turvaamiseksi on näin ollen tarpeen vähentää maataloudesta peräisin olevien nitraattien suoraan tai välillisesti aiheuttamaa vesien pilaantumista ja estää tällaisen pilaantumisen laajeneminen; tätä varten on tarpeen toteuttaa typpiyhdisteiden varastointia ja levitystä sekä eräitä maanviljelymenetelmiä koskevia toimenpiteitä,

yhdessä jäsenvaltiossa tapahtuva nitraattien aiheuttama veden pilaantuminen voi vaikuttaa muiden jäsenvaltioiden vesiin, joten perustamissopimuksen 130 r artiklan mukaisesti yhteisön tason toiminta on tarpeen,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 54, 3.3.1989, s. 4 ja EYVL N:o C 51, 2.3.1990, s. 12

⁽²⁾ EYVL N:o C 158, 26.6.1989, s. 487

⁽³⁾ EYVL N:o C 159, 26.6.1989, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 26

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 271, 29.10.1979, s. 44

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 11

⁽⁷⁾ EYVL N:o C 328, 7.12.1987, s. 1

⁽⁸⁾ EYVL N:o C 209, 9.8.1988, s. 3

▼B

edistämällä hyviä maatalouskäytäntöjä jäsenvaltiot voivat tulevaisuudessa varmistaa yleisen suojelutason kaikkien vesien pilaantumista vastaan,

tietyt vyöhykkeet, joilta vesi valuu typpiyhdisteiden aiheuttamalle pilaantumiselle alttiisiin vesiin, vaativat erityissuojelua,

on tarpeen, että jäsenvaltiot määrittelevät pilaantumisalttiit vyöhykkeet ja että ne laativat ja toteuttavat toimintaohjelmia, joiden tarkoituksena on vähentää typpiyhdisteiden aiheuttamaa veden pilaantumista pilaantumisalttiilla vyöhykkeillä,

tällaisissa toimintaohjelmissa on oltava toimenpiteitä kaikkien typpipitoisten lannoitteiden pintalevityksen rajoittamiseksi ja erityisesti erityisten rajojen asettamiseksi karjanlannan käytölle,

toiminnan tehokkuuden varmistamiseksi on tarpeen valvoa vesien laatua ja soveltaa vertailumenetelmiä typpiyhdisteiden määrittämiseen,

tiettyjen jäsenvaltioiden hydrogeologia on tunnustetusti sellainen, että voi kestää useita vuosia ennen kuin suojelutoimenpiteet johtavat veden laadun parantumiseen,

on perustettava komitea, jonka tehtävänä on avustaa komissiota tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvissä asioissa ja sen mukauttamisessa tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen,

jäsenvaltioiden on laadittava ja annettava komissiolle kertomuksia tämän direktiivin täytäntöönpanosta, ja

komission on säännöllisesti annettava tietoja tämän direktiivin täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämän direktiivin tavoitteena on:

- maatalouslähteistä peräisin olevien nitraattien suoraan tai välillisesti aiheuttaman vesien pilaantumisen vähentäminen ja
- estää vastaisuudessa tällainen pilaantuminen.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) ”pohjavedellä” kaikkea vettä, joka on maan pinnan alapuolella tiivistymisvyöhykkeessä ja suorassa yhteydessä maahan tai maapohjaan,
- b) ”makealla vedellä” luonnossa esiintyvää vettä, jonka suolapitoisuus on alhainen ja jonka katsotaan yleensä soveltuvan suodatettavaksi ja käsiteltäväksi juomaveden valmistusta varten,
- c) ”typpiyhdisteellä” kaikkia tyyppiä sisältäviä yhdisteitä paitsi kaasumaista molekyylistä tyyppiä,
- d) ”karjalla” kaikkia käyttö- ja hyötymistarkoituksessa pidettyjä eläimiä,
- e) ”lannoitteella” kaikkia typpiyhdistettä tai typpiyhdisteitä sisältäviä aineita, joita levitetään maahan kasvillisuuden kasvun edistämiseksi, mukaan lukien karjanlanta, kalanviljelylaitosten jätteet ja jätevesiliete,
- f) ”keinolannoitteella” kaikkia lannoitteita, jotka on valmistettu teollisesti,
- g) ”karjanlannalla” karjan sontaa ja virtsaa tai kuivikkeita ja karjan sonnaa ja virtsan sekoitusta myös käsitellyssä muodossa,

▼B

- h) ”maahan levittämällä” aineiden lisäämistä maahan joko levittämällä niitä maan pinnalle, ruiskuttamalla niitä maan sisään, sijoittamalla niitä maan pinnan alle tai sekoittamalla niitä maan pintakerrosten kanssa,
- i) ”rehevöitymisellä” veden rikastumista typpiyhdisteillä, mikä aiheuttaa levien ja korkeampien kasvilajien kiihtynyttä kasvua, jonka tuloksena on ei-toivottuja veden eliötasapainon ja kyseisen veden laadun häiriöitä,
- j) ”pilaantumisenella” sellaista maatalouslähteistä peräisin olevien typpiyhdisteiden päästämistä suoraan tai epäsuorasti vesiympäristöön, jonka seuraukset aiheuttavat vaaraa ihmisten terveydelle, haittaa eläville luonnonvaroille ja vesiekosysteemeille, vahinkoa virkistyskäytölle, tai haittaavat muita veden oikeutettuja käyttäjiä,
- k) ”pilaantumislaitilla vyöhykkeillä” 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyjä vyöhykkeitä.

3 artikla

1 Jäsenvaltioiden on määriteltävä pilaantuneet vedet ja sellaiset vedet, jotka voivat pilaantua, jos 5 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä ei toteuteta, liitteessä I vahvistettujen perusteiden mukaan.

2 Jäsenvaltioiden on kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta määriteltävä pilaantumislaitiksi vyöhykkeiksi kaikki alueensa tunnetut maa-alueet, joilta vesi valuu 1 kohdan mukaisesti määriteltäviin vesiin, ja jotka aiheuttavat pilaantumista. Niiden on ilmoitettava tästä ensimmäisestä määrittelystä komissiolle kuuden kuukauden kuluessa.

3 Kun toisesta jäsenvaltiosta suoraan tai välillisesti virtaavien vesien pilaantuminen vaikuttaa jonkin jäsenvaltion 1 kohdan mukaisesti määrittelemiin vesiin, vaikutuksesta kärsivä jäsenvaltio voi ilmoittaa tapahuneesta muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on tarvittaessa yhdessä komission kanssa sovittava tarpeellisesta yhteistoiminnasta, jotta päästäisiin selville asianomaisista pilaantumisen lähteistä ja vaikutusten alaisten vesien suojelemista varten toteutettavista toimenpiteistä sen varmistamiseksi, että vedet ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaiset.

4 Jäsenvaltioiden on tarkasteltava uudelleen ja tarvittaessa muutettava tai täydennettävä pilaantumislaittien vyöhykkeiden luetteloa silloin, kun se on aiheellista ja vähintään joka neljäs vuosi, jotta voidaan ottaa huomioon muutokset ja tekijät, joita ei voitu ennustaa edellisen määrittelyn aikana. Niiden on ilmoitettava komissiolle luetteloon tehdyistä muutoksista tai lisäyksistä kuuden kuukauden kuluessa.

5 Jäsenvaltiot vapautetaan veloitteesta määrittellä erityiset pilaantumislaitit vyöhykkeet, jos ne laativat 5 artiklassa tarkoitetut toimintaohjelmat ja soveltavat niitä tämän direktiivin mukaisesti koko alueellaan.

4 artikla

1 Jotta yleinen suojelutaso kaikkien vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi voidaan varmistaa, jäsenvaltioiden on kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta:

- a) laadittava hyvän maatalouskäytännön ohjeet, joita maanviljelijät noudattavat vapaaehtoisesti, ja joissa olisi oltava liitteen II A kohdassa tarkoitetut määräykset,
- b) laadittava tarvittaessa ohjelma hyvän maatalouskäytännön ohjeiden noudattamisen edistämiseksi, mukaan lukien maanviljelijöille annettava koulutus ja tiedotus.

2 Jäsenvaltioiden on esitettävä hyvän maatalouskäytännön ohjeitaan koskevat yksityiskohtaiset säännöt komissiolle, joka sisällyttää näitä oh-

▼B

jeita koskevat tiedot 11 artiklassa tarkoitettuun kertomukseen. Saamiensa tietojen perusteella komissio voi tehdä neuvostolle aiheellisia ehdotuksia, jos se pitää sitä tarpeellisena.

5 artikla

1 Jäsenvaltioiden on 1 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi laadittava toimintaohjelmia määriteltyjä pilaantumisalttiita vyöhykkeitä varten kahden vuoden kuluessa 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitusta ensimmäisestä määrittelystä tai yhden vuoden kuluessa kustakin 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua myöhemmästä määrittelystä.

2 Toimintaohjelma voi koskea kaikkia jäsenvaltion alueella olevia pilaantumisalttiita vyöhykkeitä, tai jos jäsenvaltio pitää sitä aiheellisena, eri pilaantumisalttiita vyöhykkeitä tai vyöhykkeiden osia varten voidaan laatia eri ohjelmia.

3 Toimintaohjelmassa on otettava huomioon:

- a) saatavilla olevat tieteelliset ja tekniset tiedot pääasiallisesti siitä, mitkä ovat maataloudesta ja muista lähteistä peräisin olevien tyyppimäärien osuudet,
- b) ympäristöolosuhteet kyseisen jäsenvaltion asianomaisilla alueilla.

4 Toimintaohjelmat toteutetaan neljän vuoden kuluessa niiden laatimisesta, ja niissä on oltava seuraavat pakolliset toimenpiteet:

- a) liitteessä III tarkoitettut toimenpiteet,
- b) ne toimenpiteet, joista jäsenvaltiot ovat määränneet 4 artiklan mukaisesti laadituissa hyvän maatalouskäytännön ohjeissa, lukuun ottamatta niitä, jotka on korvattu liitteessä III tarkoitetuilla toimenpiteillä.

5 Jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava osana toimintaohjelmia, tarpeellisina pitämiään lisätoimenpiteitä tai vahvistettuja toimia, jos toimintaohjelmien toteuttamisen pohjalta käy ilmeiseksi, että 4 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet eivät ole riittäviä 1 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi. Jäsenvaltioiden on otettava näiden toimenpiteiden tai toimien valinnassa huomioon niiden tehokkuus sekä niiden kustannukset verrattuna muihin mahdollisiin ehkäiseviin toimenpiteisiin.

6 Jäsenvaltioiden on laadittava ja toteutettava asiaankuuluvia valvontaohjelmia tämän artiklan mukaisesti laadittujen toimintaohjelmien tehokkuuden arvioimiseksi.

Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 5 artiklan säännöksiä koko alueellaan, on valvottava vesien (pinta- ja pohjavesien) nitraattipitoisuutta valituissa mittauspaikeissa, jotka mahdollistavat vesien maatalouslähteistä peräisin olevien nitraattien aiheuttaman pilaantumisen laajuuden toteamisen.

7 Jäsenvaltioiden on tarkasteltava uudelleen toimintaohjelmiaan joka neljäs vuosi ja tarvittaessa muutettava niitä, mukaan lukien kaikki 5 kohdan mukaisesti toteutetut lisätoimenpiteet. Niiden on ilmoitettava komissiolle kaikista toimintaohjelmiin tehdyistä muutoksista.

6 artikla

1 Pilaantumisalttiiden vyöhykkeiden määrittelyä ja niistä laaditun luettelon tarkistamista varten jäsenvaltioiden on:

- a) kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta valvottava makeiden vesien nitraattipitoisuutta vuoden ajan:
 - i) pintaveden näytteenottoasemilla, joista on säädetty direktiivin 75/440/ETY 5 artiklan 4 kohdassa, ja/tai muilla jäsenvaltioiden pintavesiä edustavilla näytteenottoasemilla vähintään joka kuukausi ja tulva-aikana jopa useammin,

▼ B

- ii) jäsenvaltioiden pohjavesiesiintymiä edustavilla näytteenottoasemilla säännöllisin väliajoin direktiivin 80/778/ETY säännökset huomioon ottaen,
 - b) toistettava a kohdassa esitetty valvontaohjelma vähintään joka neljäs vuosi, paitsi niillä näytteenottoasemilla, joilla kaikkien edellisten näytteiden nitraattipitoisuus on ollut alle 25 mg/l ja joilla ei ole esiintynyt mitään uutta tekijää, joka voisi lisätä nitraattipitoisuutta, jolloin valvontaohjelma täytyy toistaa vain joka kahdeksas vuosi,
 - c) tarkasteltava uudelleen makeiden pintavesiensä sekä rannikko- ja suistovesiensä rehevöitymistilanne joka neljäs vuosi.
- 2 Jäsenvaltioiden on käytettävä liitteessä IV määriteltyä vertailumittausmenetelmää.

▼ M2*7 artikla*

Komissio voi laatia suositukset 5 ja 6 artiklassa tarkoitettua valvontaa varten 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

8 artikla

Komissio voi mukauttaa tämän direktiivin liitteet tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼ M1*9 artikla*

1. Komissiota avustaa komitea.
 2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY (1) 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
- Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

▼ M2

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

▼ B*10 artikla*

1 Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle liitteessä V tarkoitetut tiedot sisältävä kertomus tämän direktiivin tiedoksi antamista seuraavalta nelivuotiskaudelta ja kultakin sitä seuraavalta nelivuotiskaudelta.

2 Jäsenvaltioiden on tämän artiklan mukaisesti annettava komissiolle kertomus kuuden kuukauden kuluessa kunkin kertomuskauden päättymisestä.

11 artikla

Komissio julkaisee 10 artiklan mukaisesti saamiensa tietojen perusteella yhteenvetokertomukset kuuden kuukauden kuluessa kertomuksien vastaanottamisesta, ja se toimittaa ne Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tämän direktiivin täytäntöönpanon ja erityisesti liitteen III säännösten

(1) Neuvoston päätös 1999/468/EY, tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999, menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23).

▼B

pohjalta komissio antaa neuvostolle 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä kertomuksen, siihen tarvittaessa liittyvine ehdotuksineen tämän direktiivin muuttamiseksi.

12 artikla

1 Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan kahden vuoden kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä ⁽¹⁾.

2 Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

13 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ Tämä direktiivi on annettu tiedoksi jäsenvaltioille 19 päivänä joulukuuta 1991

*LIITE I***DIREKTIIVIN 3 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT VESIEN
MÄÄRITTELYPERUSTEET**

- A. Tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut vedet määritellään muun muassa seuraavien perusteiden mukaan:
- 1) onko erityisesti juomaveden valmistukseen käytettyjen tai tarkoitettujen makeiden pintavesien nitraattipitoisuus suurempi tai onko vaara, että se on suurempi kuin direktiivissä 75/440/ETY säädetään, jos tämän direktiivin 5 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä ei toteuteta,
 - 2) sisältävätkö pohjavedet tai onko vaara, että ne sisältävät yli 50 mg/l nitraatteja, jos 5 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä ei toteuteta,
 - 3) ovatko luonnonjärvet tai muut makeat vesistöt, jokisuut, rannikkovedet ja merivedet rehevöityneitä tai onko vaara, että ne rehevöityisivät lyhyen ajan kuluessa, jos 5 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä ei toteuteta?
- B. Näitä perusteita soveltaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon myös:
- 1) vesien ja maan fyysiset ja ympäristölliset ominaispiirteet,
 - 2) nykyiset tiedot tyyppiyhdisteiden käyttäytymisestä ympäristössä (vesissä ja maassa),
 - 3) nykyiset tiedot 5 artiklan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden vaikutuksesta.

*LIITE II***HYVÄN MAATALOUSKÄYTÄNNÖN OHJEET**

- A. Hyvissä maatalouskäytännön ohjeissa, joiden tavoitteena on vähentää nitraattien aiheuttamaa pilaantumista ja joissa otetaan huomioon yhteisön eri alueilla vallitsevat olosuhteet, olisi, sikäli kuin ne liittyvät asiaan, oltava seuraavat seikat kattavia sääntöjä:
- 1) kaudet, joina lannoitteiden levitys maahan ei ole aiheellista,
 - 2) lannoitteiden käyttö maahan jyrkillä rinteillä,
 - 3) lannoitteiden käyttö maahan soisilla, tulvineilla, roudassa olevilla tai lumipeitteisillä mailla,
 - 4) lannoitteiden maahan levittämisen ehdot virtaavien vesien läheisyydessä,
 - 5) lietalantasäiliöiden tilavuus ja rakenne, erityisesti toimenpiteet, joilla estetään vesien pilaantuminen sen seurauksena, että karjanlantaa tai säiliörehun kaltaisten varastoitujen kasviainesten puristemehua valuu ja imeytyy pohja- ja pintaveteen,
 - 6) keinolannoitteiden ja karjanlannan maahan levittämistä koskevat menettelyt, erityisesti levityksen määrä ja tasaisuus, jotta ravintoaineiden pääsy veteen voitaisiin pitää hyväksyttävällä tasolla,
- B. Jäsenvaltiot voivat myös sisällyttää seuraavat seikat hyvän maatalouskäytännön ohjeisiinsa:
- 7) pellon käytön suunnittelu, mukaan lukien vuoroviljelyjärjestelmän käyttö ja se maa-alan osuus, joka käytetään monivuotiseen viljelyyn tai toisaalta yksivuotisten kasvien viljelyyn,
 - 8) sellaisen vähimmäiskasvipeitteen ylläpito (sateisina) kausina, jonka tarkoituksena on kerätä maaperästä typpi, joka ilman tällaista peitettä saataisi aiheuttaa vesien pilaantumista nitraattien vaikutuksesta,
 - 9) tilakohtaisten lannoitesuunnitelmien laatiminen ja lannoitteiden käyttöä koskeva kirjanpito,
 - 10) sellaisen pilaantumisen ehkäiseminen kastelujärjestelmissä, joka aiheutuu veden siivilöitymisestä ja valumisesta kasvien juuriston ulottumattomissa.

LIITE III

TOIMENPITEET, JOTKA ON SISÄLLYTETTÄVÄ 5 ARTIKLAN 4 KOHDAN a ALAKOHDASSA TARKOITETTUIHIN TOIMINTAOHJELMIIN

- 1 Toimenpiteissä on oltava sääntöjä, jotka koskevat:
- 1) kausia, joina tietynlaisten lannoitteiden levitys maahan on kielletty,
 - 2) lietelantasäiliöiden tilavuutta; tämän tilavuuden on oltava suurempi kuin se, joka tarvitaan lannan säilytykseen koko sinä pisimpänä aikana, jona lannan levitys maahan pilaantumisalttiilla vyöhykkeellä on kielletty, paitsi jos toimivaltaiselle viranomaiselle voidaan osoittaa, että todellisen säilytystilavuuden mahdollisesti ylittävistä lantamäärästä huolehditaan tavalla, joka ei aiheuta haittaa ympäristölle,
 - 3) lannoitteiden maahan levittämisen rajoittamista hyvän maatalouskäytännön mukaisesti ottaen huomioon asianomaisen pilaantumisalttiin vyöhykkeen ominaisuudet, erityisesti:
 - a) maaperän tilan, laadun ja kaltevuuden,
 - b) ilmasto-olosuhteet, sademäärän ja kastelun,
 - c) pellon käytön ja maatalouskäytännöt, mukaan lukien vuoroviljelyjärjestelmät,
 joka perustuu seuraavien seikkojen väliseen tasapainoon:
 - i) viljelykasvien ennakoitu typen tarve,

ja
 - ii) viljelykasvien maaperästä ja lannoituksesta saama typen määrä, joka vastaa:
 - maaperässä olevan typen määrää hetkellä, jona viljelykasvit alkavat käyttää sitä merkittävässä määrin (jäljelle jäävät määrät talven lopussa),
 - maaperässä olevan orgaanisen typen nettomineralisaation tuloksena muodostuvaa typen määrää,
 - karjanlannasta peräisin olevien typpiyhdisteiden saantia,
 - keinolannoitteista ja muista lannoitteista peräisin olevien typpiyhdisteiden saantia.
- 2 Näillä toimenpiteillä varmistetaan, että jokaisella tilalla tai jokaisessa karjankasvatyksen yksikössä maahan kunakin vuonna käytetyn karjanlannan määrä, mukaan lukien eläinten itsensä levittämä määrä, ei ylitä tiettyä hehtaarikohtaista määrää.
- Tämä hehtaarikohtainen määrä on lantamäärää joka sisältää 170 kg typpeä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin:
- a) ensimmäisessä nelivuotisessa toimintaohjelmassa sallia jopa 210 kg typpeä sisältävän lantamäärän,
 - b) ensimmäisen nelivuotisen toimintaohjelman aikana ja sen jälkeen vahvistaa edellä tarkoitetuista määristä poikkeavat määrät. Nämä määrät on vahvistettava siten, että ne eivät vaaranna 1 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamista, ja ne on voitava perustella puolueettomin perustein, kuten esimerkiksi:
 - pitkät kasvuajat,
 - suuria typpimääriä kuluttavat kasvustot,
 - pilaantumisalttiin alueen suuri nettosademäärä,
 - maaperät, joiden denitrifikaatiokapasiteetti on poikkeuksellisen suuri.

Jos jäsenvaltio sallii toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti poikkeavan määrän, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle, joka tutkii määrän perusteltavuuden 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

- 3 Jäsenvaltiot voivat laskea 2 kohdassa tarkoitetut määrät eläinmäärien perusteella.
- 4 Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, miten ne soveltavat 2 kohdan säännöksiä. Saamiensa tietojen perusteella komissio voi tehdä neuvostolle aiheellisia ehdotuksia, jos se pitää sitä tarpeellisena.

▼B*LIITE IV***VERTAILUMITTAUSMENETELMÄT****Keinolannoitteet**

Typpiyhdisteiden mittaus on suoritettava lannoitteiden näytteenotto- ja analyysimenetelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä kesäkuuta 1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/535/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 89/519/ETY ⁽²⁾, esitettyä menetelmää noudattaen.

Makeat vedet, rannikkovedet ja merivedet

Nitraattipitoisuus mitataan yhteisen menettelyn perustamisesta yhteisön makeiden pintavesien laatua koskevien tietojen vaihtoa varten 12 päivänä joulukuuta 1977 annetun neuvoston päätöksen 77/795/ETY ⁽³⁾ 4 a artiklan 3 kohdan mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 86/574/ETY ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 213, 22.8.1977, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 265, 12.9.1989, s. 30

⁽³⁾ EYVL N:o L 334, 24.12.1977, s. 29

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 335, 28.11.1986, s. 44

*LIITE V***TIEDOT, JOTKA ON ANNETTAVA 10 ARTIKLASSA TARKOITTE-
TUISSA KERTOMUKSISSA**

- 1 Selostus 4 artiklan mukaisesti toteutetuista ehkäisevistä toimista.
- 2 Kartta, josta käy ilmi:
 - a) 3 artiklan 1 kohdan ja liitteen I mukaisesti määritellyt vedet ja kunkin tällaisen veden osalta tämän määrittelyä varten käytetty peruste;
 - b) määriteltyjen pilaantumisalttiiden vyöhykkeiden sijainti siten, että eritellen edellisissä kertomuksissa ja viimeisimmässä kertomuksessa määritellyt vyöhykkeet.
- 3 Yhteenveto 6 artiklan mukaisesti toteutetun valvonnan tuloksista, jossa on selvitys seikoista, jotka ovat johtaneet kunkin pilaantumisalttiin vyöhykkeen määrittelyyn sekä kaikkiin pilaantumisalttiiden vyöhykkeiden määrittelyihin tehtyihin muutoksiin ja lisäyksiin.
- 4 Yhteenveto 5 artiklan mukaisesti laadituista toimintaohjelmista ja erityisesti:
 - a) edellä 5 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti vaadituista toimista,
 - b) liitteen III 4 kohdan mukaisesti vaadituista tiedoista,
 - c) edellä 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti toteutetuista lisätoimenpiteistä tai vahvistetuista toimista,
 - d) yhteenveto 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti toteutettujen valvontaohjelmien tuloksista,
 - e) jäsenvaltioiden arviot todennäköisestä aikataulusta, jonka kuluessa 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti määriteltyjen vesien voidaan olettaa vastaavan toimintaohjelmassa toteutettuihin toimenpiteisiin, sekä maininta näiden arvioiden epävarmuusasteesta.